

Motion till riksdagen 2020/21:704

av Tobias Andersson m.fl. (SD)

Mindre betungande regler och byråkrati för svenska företag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att flytta Regelrådet från Tillväxtverket till Statsrådsberedningen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att systematisera regeringens och förvaltningsmyndigheternas arbete med regelförenkling och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en stoppfunktion för regler med bristfällig konsekvensutredning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att statens myndigheter ska identifiera samt upprätta mål och strategier för de mest kostsamma handläggningstiderna för företag och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda inrättandet av ett implementeringsråd och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda ett införande av lagkrav kring efterhandsbetalning av tillsynsavgifter och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Lagar och regler är nödvändiga för ett civiliserat samhälle. Sverige är av tradition ett land med starka myndigheter och många detaljregleringar. Lagar och byråkrati verkar per definition begränsande. I en värld med global handel och hård konkurrens kan regler vara konkurrenshämmande.

För svenska företag innebär regelbördan kostnader och administration som tar fokus från företagens egentliga verksamhet. Dessa merkostnader drabbar i förlängningen hela samhället samt hämmar jobbskapande och tillväxt. Det är därför av största vikt att vi eftersträvar förenklingar och att ta bort onödiga regleringar där konsekvenserna inte motsvarar nyttan samt att nya och förändrade regler är kostnadseffektiva. Detta kräver i sin tur ett aktivt arbete och styrning från regeringens sida, möjlighet till ansvarsutkrävande samt kompetens, relevanta analysverktyg och beräkningsmodeller för att regelgivare ska kunna genomföra bra konsekvensutredningar.

En övervägande majoritet av Sveriges företagare anser, enligt återkommande enkätundersökningar, att regelbördan över tid har kvarstått på samma nivå eller ökat. Detta trots uttalade mål från politiken om minskad regelbörda. Under den förra mandatperioden eskalerade regelkrånglet, enligt Tillväxtverket, och företagens kostnader för nya eller ändrade regler ökade med 4,4 miljarder kronor endast under år 2017. Sett till de administrativa kostnaderna har dessa även ökat med mer än 1 miljard kronor årligen. Positivt är att under år 2019 minskade kostnaderna med omkring 400 miljoner kronor på grund av ändrade regler.

Flytta regelrådet

Regelrådet inrättades av regeringen år 2008 för att verka för regelförenklingar för företag. Sedan januari år 2015 är Regelrådet en organisation inom Tillväxtverket. Regelrådets kompetens och mandat behöver stärkas. Rådet bör vara ett oberoende organ med placering under Statsrådsberedningen. Detta ger rådet en större tyngd och inflytande med möjlighet att påverka så tidigt som möjligt i processen av framtagande av nya regler. Rådet får även möjlighet att attrahera medarbetare med hög kompetens, bland annat inom Regeringskansliet.

Systematisera regeringens arbete med regelförenkling

För att minska företagens administrativa börda behöver regeringen och svenska förvaltningsmyndigheter prioritera upp regelförenklingsarbete. Arbetet bör också ske i samarbete med näringslivsorganisationer som ofta har sakkunskap. Vi vill se en systematik i detta arbete och föreslår ett inrättande av en arbetsordning liknande den nedan:

1. Svenska näringslivsorganisationer bereds möjlighet att, lämpligtvis med Näringslivets regelnämnd (NNR) som samordnande instans, inkomma med skrivelser över de regler som önskas prioriteras för förändring eller borttagande.
2. Regeringen hänvisar förslagen till rätt departement och myndighet. Respektive myndighet ges i uppdrag att svara på hur de arbetar med frågorna eller vad myndigheten avser att göra. I uppdraget ska respektive myndighet redogöra för huruvida förändringen kräver lagändring och vilka lagändringar som skulle krävas för att en regel ska kunna förändras i den riktning näringslivet efterfrågar.
3. Regeringen sammanställer, tar ställning till och svarar på berörda myndigheters yttranden över de regelförenklingsförslag som inkommit en gång per år i en skrivelse till riksdagen.

Vi är medvetna om, och positiva till, den så kallade förenklingsresan som näringsminister Ibrahim Baylan genomförde år 2019 och som resulterade i en slutrapport från Tillväxtverket 30:e juni 2020. Det är dock att betrakta som en engångsföreteelse och inte som en kvarvarande systematisering av regelförenklingsarbetet i linje med vad vi efterfrågar. Stoppfunktion för regler med bristfällig konsekvensutredning.

Frågan om en stoppfunktion för Regelrådet har framförts i olika sammanhang och även av Regelrådet själva (Regelrådets rapport 2009–2014). En stoppfunktion skulle innebära att en regel inte får införas till dess att konsekvenserna av regelförslaget har utretts på ett godtagbart sätt. Först när Regelrådet anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i konsekvensutredningsförordningen bör förslaget gå vidare i processen. Regelrådet ska få denna utökade makt med rätt att stoppa regler. Dock ska Regelrådet endast kunna stoppa införandet av en ny regel under en viss tid. På så vis sätts det press på politiken och förvaltningsmyndigheterna att återkomma med ett bättre underlag, samtidigt som det öppnar för debatt och diskussion.

Konsekvensutredningar

När nya regler tas fram måste de stå i proportion till de mål och problem som reglerna är tänkta att lösa, vilket inte alltid är fallet. I förordning (2007:1244) regleras hur förvaltningsmyndigheter under regeringen ska arbeta med konsekvensanalyser vid införande av nya föreskrifter. I förordningen beskrivs hur arbetet med konsekvensanalyser ska utföras och redogöra för t.ex. vilken administration och vilka kostnader som uppstår. Vidare beskrivs vilka det är som drabbas och hur det påverkar konkurrensförmågan hos företag. Viktigt är att förvaltningsmyndigheterna konsekvent följer förordningens direktiv.

Samtidigt kan förordningen stärkas. Detta inte minst kopplat till så kallad gold plating, att en nationell regel går utöver Europeiska unionens minimilagstiftning och leder till högre kostnader nationellt och konkurrenssnedvridning inom unionen. Förordningen föreskriver att det ska göras ”en bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen”. Denna skrivning bör inskräpas så att förordningen kräver att regelgivaren ska beskriva effekterna av när svenska regler föreslås gå utöver vad som krävs av EU:s lagstiftning. Praxis bör vara att Sverige, om det inte återfinns synnerligen goda skäl, lägger sig på miniminivå vid implementering av EU-direktiv. Givet det ser vi positivt på tillkännagivandet på området som riktades våren 2019 men kan utifrån näringsministerns svar på skriftlig fråga 2019/20:1085 ”Stopp för överimplementering av EU-direktiv” konstatera att arbetet är långt ifrån färdigt på Regeringskansliet.

Mål för rimliga handläggningstider

När lagar och regler ska omsättas i praktiken krävs handläggning av våra myndigheter. Den processen kan dra ut på tiden och begränsa företagets möjligheter att bedriva sin verksamhet. Regeringen ska ge myndigheterna i uppdrag att identifiera de för företagen och för samhället mest kostsamma handläggningsköerna. Efter det ska mål och strate-

gier sätts upp för myndigheterna som ger kapade köer och rimliga handläggningstider för företagen.

Solnedgångsklausuler

Givet det redan existerande regelkrånglet måste vi som politiker säkerställa att i de nya lagar och regler vi stiftar lever upp till förväntningarna och fyller sina syften. Genom att i högre utsträckning nyttja solnedgångsklausuler sker en obligatorisk utvärdering och i de fall som de inte lever upp till de ursprungliga kriterierna eller syftet avskaffas de. Riksmötet 2019–2020 riktade riksdagen ett tillkännagivande till regeringen på området varför vi nu förutsätter att regeringen skyndsamt återkommer med ett förslag på området.

Implementeringsråd

Danmark ligger i framkant när det kommer till regelförenklingsarbete och en av anledningarna till det torde vara det danska implementeringsrådet. Deras uppgift är att granska och ge råd vid implementeringen av EU-lagstiftning i Danmark. Syftet är att värna om Danmarks konkurrenskraft. I sitt arbete utgår rådet från fem principer: att inte överskrida minimikraven i EU:s regelverk, att lagstiftningen inte missgynnar danska företag, att vara flexibla och nyttja undantag då det är möjligt, att försöka nyttja andra alternativ än regelverk då det går, samt att inte införa nya regelverk innan satt deadline. Det är vår mening att ett motsvarande råd som verkar utifrån motsvarande principer behövs även här i Sverige.

Tillsynsavgifter

Ett omdiskuterat område bland de företagare som bedriver verksamhet som lyder under lagstiftning om tillsyn är de avgifter man betalar för den och vad man faktiskt betalar för. Där man finner det märkligt att i varierande grad betala för kontroller som aldrig äger rum, att man får betala lika mycket för tillsynen som företag med bristande rapportering och underlag samt att man ofta får betala i förskott. En kommun, som även givit namn åt modellen, är Rättvik som istället valde en annan väg och som inspirerat många andra kommuner. Där började man istället med att bland annat fakturera tillsynsavgifterna i efterhand och en högre grad av rådgivande dialog. I slutrapporten ”Förenklingsresan – sammanställda, analyserade och konkretiserade förenklingsförslag” från Tillväxtverket har man tagit fasta på den modellen och lyfter fram förslag kring införandet av efterhandsdebitering på några tillsynsområden. Bedömningen i rapporten är att ett sådant förslag inte skulle få några betydande samhällsekonomiska konsekvenser. Men att förslaget skulle kunna leda till att företag som bedriver verksamheter utan anmärkningar kan få en lägre avgift, att kostnaderna för tillsyn blir mer förutsägbara och en ökad tydlighet kring hur avgifterna bestäms och vad de avser. Det är uppenbart utifrån denna rapport att det finns mycket att vinna på en sådan omläggning, men där samtidigt samma problematik återfinns på flera områden än de som återfinns i

rapporten. Med anledning av detta bör ett införande av lagkrav kring efterhandsbetalning av tillsynsavgifter utredas.

Tobias Andersson (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Josef Fransson (SD)

Eric Palmqvist (SD)

Alexander Christiansson (SD)